

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

14 ianuarie 2010*

În cauzele conexate C-430/08 și C-431/08,

având ca obiect două cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate în temeiul articolului 234 CE de VAT and Duties Tribunal, Edinburgh (Regatul Unit), și de VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland (Regatul Unit), prin deciziile din 23 septembrie 2008, primite de Curte la 29 septembrie 2008, în procedurile

Terex Equipment Ltd (C-430/08),

FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08),

Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)

împotriva

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs,

* Limba de procedură: engleza.

TEREX EQUIPMENT ȘI ALȚII
CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul K. Lenaerts, președintele Camerei a treia, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a patra, domnii E. Juhász, G. Arestis, J. Malenovský și T. von Danwitz (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Poiares Maduro,
grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 24 septembrie 2009,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Terex Equipment Ltd, de domnul J. White, barrister;

- pentru FG Wilson (Engineering) Ltd și Caterpillar EPG Ltd, de domnul G. Salmond, solicitor, și de domnul R. Cordara, QC;

- pentru guvernul Regatului Unit, de doamna H. Walker, în calitate de agent, asistată de doamna S. Moore, barrister;

- pentru guvernul ceh, de domnul M. Smolek, în calitate de agent;

— pentru Comisia Comunităților Europene, de doamna L. Bouyon și de domnul R. Lyal, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- ¹ Cererile de pronunțare a unei hotărâri preliminare privesc interpretarea articolelor 78, 203, 204 și 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58, denumit în continuare „Codul vamal”), precum și a articolului 865 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1677/98 al Comisiei din 29 iulie 1998 (JO L 212, p. 18, Ediție specială, 02/vol. 11, p. 23, denumit în continuare „Regulamentul de aplicare”).
- ² Aceste cereri au fost formulate în cadrul unor litigii între Terex Equipment Ltd (denumită în continuare „Terex”), precum și FG Wilson (Engineering) Ltd (denumită în continuare „Wilson”) și Caterpillar EPG Ltd (denumită în continuare „Caterpillar”), pe de o parte, și Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs, pe de altă parte, în legătură cu consecințele menționării, în declarațiile de reexportare a mărfurilor în cauză în acțiunile principale, care erau supuse regimului de perfecționare activă, a unui cod tarifar incorect, care desemnează exportul mărfurilor comunitare.

Cadrul juridic

3 Articolul 4 punctele 7, 8 și 13 din Codul vamal prevede:

„În sensul prezentului cod, se aplică următoarele definiții:

[...]

7. «Mărfuri comunitare» reprezintă mărfurile:

— [...]

— importate din țări sau teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității și care au fost puse în liberă circulație;

— [...]

8. «Mărfuri necomunitare» reprezintă alte mărfuri decât cele menționate la punctul 7.

Fără a aduce atingere articolelor 163 și 164, mărfurile comunitare își pierd acest statut atunci când sunt scoase de pe teritoriul vamal al Comunității.

[...]

13. «Supravegherea de către autoritățile vamale» reprezintă acțiunile desfășurate, în general, de respectivele autorități pentru a asigura respectarea reglementărilor vamale și, atunci când este cazul, a altor dispoziții aplicabile mărfurilor aflate sub supraveghere vamală.»

4 Articolul 37 din acest cod prevede:

„(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității se află sub supraveghere vamală din momentul intrării lor. Ele pot fi supuse controlului autorităților vamale în conformitate cu dispozițiile în vigoare.

(2) Ele rămân sub o astfel de supraveghere atâta timp cât este necesar pentru a se stabili statutul lor vamal, dacă este cazul, și, în cazul mărfurilor necomunitare și fără a aduce atingere articolului 82 alineatul (1), până ce li se modifică statutul vamal, ele intră într-o zonă liberă sau antrepozit liber sau se reexportă sau se distrug în conformitate cu articolul 182.»

5 Articolul 59 alineatul (2) din Codul vamal prevede:

„Mărfurile comunitare declarate pentru un regim de export, de perfecționare pasivă, de tranzit sau de antrepozit vamal sunt supuse supravegherii vamale din momentul acceptării declarației vamale până în momentul în care ele părăsesc teritoriul vamal al Comunității, sunt distruse sau declarația vamală este invalidată.”

6 Potrivit articolului 78 din codul menționat:

„(1) Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

(2) Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. [...]

(3) Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.”

7 Potrivit articolului 79 primul paragraf din Codul vamal, „[p]unerea în liberă circulație conferă mărfurilor necomunitare statutul vamal de mărfuri comunitare”.

8 Articolul 161 alineatul (5) din Codul vamal prevede:

„Declarația de export trebuie depusă la biroul vamal autorizat cu supravegherea locului în care este stabilit exportatorul sau în care mărfurile sunt ambalate sau încărcate pentru transportul de export. Derogările se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.”

9 Articolul 182 alineatul (3) din codul menționat prevede:

„[...] Când mărfurile plasate sub un regim vamal economic pe teritoriul vamal al Comunității sunt destinate reexportului, se depune o declarație vamală de export în sensul articolelor 59-78. În astfel de cazuri, se aplică articolul 161 alineatele (4) și (5).

[...]”

10 Articolul 203 alineatul (1) din Codul vamal prevede:

„O datorie vamală la import ia naștere prin:

— sustragerea de sub supravegherea vamală a mărfurilor supuse drepturilor de import.”

11 Articolul 204 din Codul vamal prevede:

„(1) O datorie vamală la import ia naștere prin:

(a) neexecutarea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate sau

[...]

în alte cazuri decât cele menționate la articolul 203 doar dacă nu se stabilește că acele omisiuni nu au un efect semnificativ asupra utilizării corecte a regimului de depozitare temporară sau a regimului vamal în cauză.

(2) Datoria vamală ia naștere fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datorii vamale încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile sunt plasate sub regimul vamal în cauză, atunci când se stabilește ulterior că o condiție care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor nu a fost îndeplinită în fapt.

[...]"

12 Articolul 236 din Codul vamal prevede:

„(1) [...]

Se procedează la remiterea drepturilor de import sau export în măsura în care se stabilește că, la momentul când au fost înscrise în evidența contabilă, valoarea acestor drepturi nu era datorată legal sau că valoarea lor a fost înscrisă în evidența contabilă contrar articolului 220 alineatul (2).

Nu se acordă rambursarea sau remiterea drepturilor dacă faptele care au dus la achitare sau la înscrierea în evidența contabilă a unei sume care nu era legal datorată sunt rezultatul unei acțiuni deliberate de către o persoană interesată.

(2) Drepturile de import sau export se rambursează sau se remit la depunerea unei cereri către biroul vamal în cauză într-un termen de trei ani de la data la care valoarea acestor drepturi a fost comunicată debitorului.

Acest termen se prorogă dacă persoana interesată face dovada că a fost împiedicată să depună cererea în termenul menționat datorită cazului fortuit sau forței majore.

Autoritățile vamale procedează la rambursare sau remitere din oficiu atunci când constată în acest interval existența uneia sau alteia dintre situațiile descrise la alineatul (1) primul și al doilea paragraf.”

13 Articolul 865 din Regulamentul de aplicare prevede:

„Se consideră sustragere a mărfurilor de sub supraveghere vamală, în înțelesul articolului 203 alineatul (1) din cod, declarația vamală a acestor mărfuri, orice alt act care are aceleași efecte juridice, precum și prezentarea unui document pentru vizare de către autoritățile competente, de îndată ce aceste acțiuni au efectul de a le conferi în mod fals statutul de mărfuri comunitare.

Totuși, în cazul companiilor aeriene autorizate să folosească un regim de tranzit simplificat prin utilizarea unui document electronic, mărfurile nu sunt considerate a fi fost scoase de sub supravegherea vamală dacă, la inițiativa sau în numele persoanei interesate, sunt tratate în conformitate cu statutul lor de bunuri necomunitare înainte ca autoritățile vamale să sesizeze existența unei situații neobișnuite și dacă comportamentul persoanei în cauză nu sugerează existența unei tranzacții frauduloase.”

Acțiunile principale și întrebările preliminare

Cauza C-430/08

- 14 Terex este o întreprindere care produce utilaje pentru terasamente. Aceasta importă diverse elemente care sunt integrate în aceste utilaje. Elementele importate fac obiectul unei suspendări a taxelor vamale în temeiul regimului de perfecționare activă definit la articolele 114-129 din Codul vamal. Aceste utilaje sunt vândute unor cumpărători din interiorul și din afara Comunității.
- 15 Atunci când aceste mărfuri sunt reexportate cu respectarea condițiilor aferente regimului de perfecționare activă, nicio taxă nu este datorată.
- 16 Din ianuarie 2000 până în iulie 2002, agenți vamali acționând în numele Terex sau al unor cumpărători au introdus, în declarațiile de export, codul tarifar 10 00, care desemnează exportul mărfurilor comunitare, în locul codului 31 51, pertinent pentru reexportarea mărfurilor care fac obiectul unei suspendări a taxelor.
- 17 Autoritățile vamale au considerat, prin urmare, că aceste declarații de reexport sub un cod eronat au avut ca efect conferirea în mod nejustificat mărfurilor în cauză în acțiunea principală a statutului vamal de mărfuri comunitare, ceea ce ar da naștere unei datorii vamale, potrivit articolului 203 alineatul (1) din Codul vamal și articolului 865 din Regulamentul de aplicare. În orice caz, o datorie vamală ar fi luat naștere în temeiul articolului 204 alineatul (1) punctul (a) din Codul vamal, întrucât nu existase o notificare prealabilă reexportării utilajelor, obligație care ar însoți regimul de perfecționare activă.

- 18 Terex a solicitat revizuirea, în temeiul articolului 78 alineatul (3) din Codul vamal, a declarațiilor sale de export pentru a reglementa situația. Autoritățile vamale au refuzat să modifice aceste declarații pentru motivul, pe de o parte, că cererea formulată de Terex ar urmări schimbarea regimului vamal aplicabil și, pe de altă parte, că situația nu ar putea fi reglementată, întrucât era imposibil să se prezinte retroactiv o notificare prealabilă reexportării mărfurilor în cauză în acțiunea principală.
- 19 Terex a solicitat, în plus, remiterea datoriei vamale în temeiul articolului 239 din Codul vamal. Autoritățile vamale au refuzat să îi admită cererea pentru motivul că Terex dăduse dovadă de o „neglijență evidentă”, care exclude aplicarea acestei dispoziții.
- 20 Instanța de trimitere consideră că articolul 203 din Codul vamal nu poate da naștere unei datorii vamale în acțiunea principală. Mărfurile exportate de Terex nu ar fi dobândit statutul de mărfuri comunitare în sensul articolului 4 alineatul (7) din Codul vamal pentru simplul motiv al indicării, în declarațiile de export, a unui cod tarifar incorect, și anume codul 10 00. În schimb, instanța de trimitere consideră că articolul 204 din Codul vamal poate da naștere, în acțiunea principală, unei datorii vamale și că aceasta nu ar fi nici eliminată prin aplicarea articolului 859 din Regulamentul de aplicare, nici prescrisă. În ceea ce privește aplicarea articolului 78 alineatul (3) din Codul vamal cauzei menționate, instanța de trimitere consideră că această dispoziție permite reglementarea situației, în pofida faptului că articolul 182 alineatul (3) din Codul vamal impune o notificare prealabilă reexportării mărfurilor.
- 21 În sfârșit, instanța de trimitere consideră că nu se poate imputa Terex o neglijență evidentă în sensul articolului 239 din Codul vamal. În această privință, instanța de trimitere consideră că, prin comportamentul lor, autoritățile vamale ar fi contribuit, în cursul perioadei în cauză, la utilizarea unui cod tarifar incorect.

22 În aceste condiții, VAT and Duties Tribunal, Edinburgh, a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

- „1) Codul vamal comunitar, în special articolul 78, permite revizuirea declarației pentru corectarea codului tarifar și, în cazul unui răspuns afirmativ, autoritățile vamale din Regatul Unit sunt obligate să corecteze declarația și să reglementeze situația?

- 2) În împrejurările rezumate la punctele 3-21 din decizia de trimitere, mărfurile în cauză au fost sustrate în mod ilegal de sub supravegherea vamală în sensul articolului 203 alineatul (1) din Codul vamal prin efectul articolului 865 din Regulamentul de aplicare?

- 3) În caz afirmativ, această sustragere a dat naștere unei datorii vamale în conformitate cu articolul 203 din Codul vamal?

- 4) Chiar dacă nu a existat nicio datorie ca efect al articolului 203 din Codul vamal, a luat naștere o datorie vamală în temeiul articolului 204 din acest cod, având în vedere:
 - a) constatarea unei „neglijențe evidente” la punctele 34-43 din decizia de trimitere și

 - b) întrebarea dacă autoritățile vamale din Regatul Unit nu și-au îndeplinit obligațiile care le reveneau în temeiul articolului 221 alineatul (3) din Codul

vamal prin faptul că nu au comunicat înainte de expirarea termenului datoriei vamale în conformitate cu articolul 204?

5) Dat fiind că:

- a) nu poate avea loc o regularizare în temeiul articolului 78 din Codul vamal,
- b) exista o datorie vamală și
- c) exista o situație specială prevăzută la articolul 899 din Regulamentul de aplicare,

instanța națională putea considera, în împrejurările expuse în decizia de trimitere, că nu a existat o neglijență vădită, astfel încât datoria vamală trebuia remisă în temeiul articolului 239 din Codul vamal?”

Cauza C-431/08

²³ Wilson și Caterpillar fabrică grupuri electrogene. Acestea importă componente care sunt integrate în aceste grupuri, ca și alte elemente de origine comunitară. Elementele

importate sunt deținute cu suspendarea taxelor vamale corespunzătoare în temeiul regimului de perfecționare activă. Grupurile electrogene sunt vândute în principal unor cumpărători situați în afara Comunității.

- 24 Între octombrie 2002 și februarie 2005, agenții vamali care acționează în contul Wilson și în cel al Caterpillar sau în contul unor cumpărători au utilizat, în declarațiile de export al mărfurilor în cauză în acțiunea principală, codul tarifar 10 00, care se aplică la exportul mărfurilor comunitare, în locul codului 31 51, care indică reexportarea mărfurilor care fac obiectul unei suspendări a taxelor.
- 25 La 21 februarie 2005, Wilson și Caterpillar au informat autoritățile vamale din Regatul Unit că utilizaseră un cod tarifar incorect, ceea ce a determinat adoptarea deciziilor acestor autorități de a emite decizii de impunere a posteriori.
- 26 Ca și în cazul Terex, autoritățile vamale au considerat că utilizarea unui cod eronat dădea naștere obligației de a achita taxe vamale pentru mărfurile care fac obiectul suspendării, că situația nu putea fi reglementată în temeiul articolului 78 din Codul vamal și că nici nu exista un motiv care să permită acordarea unei remiteri a taxelor în temeiul articolului 239 din Codul vamal.
- 27 Instanța de trimitere consideră că mărfurile în cauză în acțiunea principală au fost întotdeauna „mărfuri necomunitare” în sensul articolului 4 punctul 8 din Codul vamal și că indicarea unui cod tarifar incorect nu putea să le plaseze sub regimul de export, regim rezervat exclusiv mărfurilor comunitare. Astfel, simpla utilizare a unui cod tarifar incorect nu poate conferi statutul de mărfuri comunitare celor în cauză în acțiunea principală, astfel cum implică articolul 865 din Regulamentul de aplicare.

28 Potrivit instanței de trimitere, mărfurile în cauză în acțiunea principală rămăneau tot timpul sub supravegherea autorităților vamale în sensul articolului 4 punctul 13 din Codul vamal, chiar dacă utilizarea unui cod tarifar incorect a putut împiedica procedurile de control ale acestor autorități. Interpretarea susținută de autoritățile vamale ar atribui articolelor 203 din Codul vamal și 865 din Regulamentul de aplicare caracterul unei sancțiuni pentru utilizarea unui cod incorect, ceea ce ar fi, potrivit instanței de trimitere, contrar intențiilor legiuitorului comunitar.

29 În ceea ce privește aplicarea articolului 78 din Codul vamal situației în cauză în acțiunea principală, instanța de trimitere este de părere că situația poate fi reglementată potrivit alineatului (3) al acestui articol.

30 În sfârșit, după ce a examinat circumstanțele litigiului pendinte în fața sa, instanța de trimitere a concluzionat că societăților Wilson și Caterpillar nu le poate fi imputată o „neglijență evidentă” în sensul articolului 239 din Codul vamal. În această privință, instanța se întemeiază în special pe complexitatea normelor aplicabile și pe faptul că autoritățile vamale din Regatul Unit nu au respectat obligația care le revenea de a avertiza operatorii economici cu privire la implicațiile utilizării unui cod tarifar incorect.

31 În aceste condiții, VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland, a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) În circumstanțele rezumate în decizia de trimitere, mărfurile în cauză au fost sustrate în mod ilegal de sub supravegherea vamală în sensul articolului 203

alineatul (1) din Codul vamal prin efectul articolului 865 din Regulamentul de aplicare?

- 2) În caz afirmativ, această sustragere a dat naștere unei datorii vamale în conformitate cu articolul 203 din Codul vamal?

- 3) În cazul unor răspunsuri afirmative la prima și la a doua întrebare, Codul vamal, în special articolul 78 alineatul (3) din acesta, permite revizuirea declarației pentru corectarea codului tarifar și, în cazul unui răspuns afirmativ, autoritățile vamale din Regatul Unit sunt obligate să corecteze declarația și să reglementeze situația?

- 4) În cazul în care nu poate avea loc o regularizare în temeiul articolului 78 din Codul vamal și dat fiind faptul că a existat o datorie vamală în sensul articolului 203 din Codul vamal și că este cert că exista o situație specială prevăzută la articolul 899 din Regulamentul de aplicare, instanța națională putea considera, în raport cu împrejurările și cu constatările expuse în decizia de trimitere, că nu a existat o neglijență evidentă, astfel încât datoria vamală trebuia remisă în temeiul articolului 239 din Codul vamal, iar cererea de plată a taxelor vamale trebuia retrasă? În special, atunci când apreciază dacă a existat o neglijență evidentă din partea comerciantului respectiv, autoritățile competente sunt îndreptățite să ia în considerare faptul că neîndeplinirea obligațiilor de diligență și de bună administrare de către înseși autoritățile fiscale a contribuit la erorile care au dat naștere datoriei vamale?"

³² Prin Ordonanța Președintelui Curții din 13 noiembrie 2008, cauzele C-430/08 și C-431/08 au fost conexe pentru buna desfășurare a procedurii scrise și orale, precum și în vederea pronunțării hotărârii.

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la a doua și a treia întrebare în cauza C-430/08, precum și la prima și a doua întrebare în cauza C-431/08

- 33 Prin intermediul acestor întrebări, care trebuie examinate împreună, instanțele de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă utilizarea, în declarațiile de export, a codului tarifar 10 00, care desemnează exportul de mărfuri comunitare, în locul codului 31 51, aplicabil reexportului de mărfuri care fac obiectul regimului de perfecționare activă, trebuie să fie considerată o sustragere de sub supravegherea vamală și dă naștere, în temeiul articolului 203 alineatul (1) din Codul vamal, unei datorii vamale.
- 34 Potrivit articolului 203 alineatul (1) din Codul vamal, sustragerea de sub supravegherea vamală a mărfurilor supuse drepturilor de import dă naștere unei datorii vamale la import.
- 35 Noțiunea de sustragere de sub supravegherea vamală trebuie înțeleasă, potrivit jurisprudenței Curții, ca incluzând orice acțiune sau omisiune care are drept rezultat, chiar dacă numai temporar, împiedicarea accesului autorității vamale competente la mărfuri aflate sub supraveghere vamală și a efectuării controalelor prevăzute de reglementarea vamală comunitară (a se vedea Hotărârea din 1 februarie 2001, D. Wandel, C-66/99, Rec., p. I-873, punctul 47, Hotărârea din 11 iulie 2002, Liberexim, C-371/99, Rec., p. I-6227, punctul 55, Hotărârea din 12 februarie 2004, Hamann International, C-337/01, Rec., p. I-1791, punctul 31, precum și Hotărârea din 29 aprilie 2004, British American Tobacco, C-222/01, Rec., p. I-4683, punctul 47).
- 36 Întrucât această noțiune nu este definită de reglementarea comunitară, articolul 865 din Regulamentul de aplicare conține exemple de fapte care trebuie considerate o sustragere de sub supravegherea vamală în sensul articolului 203 alineatul (1) din Codul vamal (a se vedea în acest sens Hotărârea D. Wandel, citată anterior, punctul 46).

37 În temeiul primului paragraf al articolului 865 din Regulamentul de aplicare, se consideră sustragere a mărfurilor de sub supravegherea vamală, în înțelesul articolului 203 alineatul (1) din Codul vamal, declarația vamală a acestor mărfuri sau orice alt act care are aceleași efecte juridice, de îndată ce aceste acțiuni au efectul de a le conferi în mod fals statutul de mărfuri comunitare.

38 În această privință, instanțele de trimitere, Terex, precum și Wilson și Caterpillar consideră că indicarea codului tarifar 10 00, care desemnează exportul de mărfuri comunitare, în locul codului 31 51, aplicabil reexportului de mărfuri care fac obiectul regimului de perfecționare activă, nu a modificat statutul vamal al mărfurilor în cauză, care trebuiau astfel să fie considerate în continuare mărfuri necomunitare. Astfel, acestea nu fuseseră puse în liberă circulație, ceea ce le-ar fi conferit, potrivit articolului 79 din Codul vamal, statutul de mărfuri comunitare. Or, nu este suficient, pentru aplicarea articolului 865 din Regulamentul de aplicare, ca indicarea codului tarifar 10 00 doar să fi creat falsa impresie că era vorba despre mărfuri comunitare.

39 Această interpretare nu poate fi primită.

40 Astfel, articolul 865 din Regulamentul de aplicare vizează situația în care prin declarații se atribuie mărfurilor statutul de mărfuri comunitare pe care nu au dreptul să îl aibă, astfel încât mărfuri necomunitare sunt sustrate de sub supravegherea vamală la care le supune Codul vamal, în special articolul 37 din acesta.

41 În această privință, trebuie subliniate particularitățile care caracterizează regimul de perfecționare activă și rolul pe care îl are mai precis, în acest context, indicarea codului

tarifar corect, pentru a evalua dacă indicarea unui cod care desemnează exportul de mărfuri comunitare aduce sau nu aduce atingere capacităților de control ale autorităților vamale.

- 42 Trebuie observat mai întâi, astfel cum arată Comisia Comunităților Europene, că regimul de perfecționare activă, regim care determină suspendarea taxelor vamale, este o măsură excepțională destinată să faciliteze derularea anumitor activități economice. Întrucât acest regim implică riscuri evidente pentru aplicarea corectă a reglementării vamale și pentru încasarea taxelor, beneficiarii acestuia trebuie să respecte cu strictețe obligațiile care decurg din acest regim. În mod similar, trebuie să se procedeze la o interpretare strictă a consecințelor în privința acestora în cazul în care nu își respectă obligațiile.
- 43 Obligația care decurge din articolul 182 alineatul (3) din Codul vamal, de a depune o declarație vamală care menționează codul tarifar corect, indicând faptul că este vorba despre reexportarea mărfurilor care erau plasate sub regimul de perfecționare activă, are o importanță deosebită pentru supravegherea vamală în cadrul acestui regim vamal.
- 44 Astfel, indicarea codului tarifar care desemnează reexportarea mărfurilor care fac obiectul regimului de perfecționare activă are ca obiect asigurarea unei supravegheri efective de către autoritățile vamale, abilitându-le să identifice, numai pe baza declarației vamale, statutul mărfurilor în cauză, fără să fie necesar să se recurgă la examinări sau constatări ulterioare. Acest obiectiv este cu atât mai important cu cât mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal al Comunității nu rămân sub supraveghere vamală, potrivit articolului 37 alineatul (2) din Codul vamal, decât până în momentul în care acestea sunt reexportate.
- 45 Astfel, indicarea codului tarifar care desemnează reexportarea mărfurilor care fac obiectul regimului de perfecționare activă are ca scop să permită autorităților vamale să decidă, în ultimul moment, să procedeze la un control vamal în temeiul articolului 37

alineatul (1) din Codul vamal, cu alte cuvinte, să verifice dacă mărfurile reexportate corespund efectiv mărfurilor aflate sub regimul de perfecționare activă.

46 Prin urmare, indicarea codului tarifar 10 00 în declarațiile de export care fac obiectul litigiilor din acțiunile principale a conferit în mod eronat mărfurilor în cauză statutul de mărfuri comunitare și a afectat, astfel, în mod direct posibilitatea autorităților vamale de a efectua controale în temeiul articolului 37 alineatul (1) din Codul vamal.

47 În aceste condiții, utilizarea, în declarațiile de export, a codului tarifar 10 00, care desemnează exportul de mărfuri comunitare, în locul codului 31 51, aplicabil reexportării de mărfuri care fac obiectul regimului de perfecționare activă, trebuie să fie calificată drept „sustragere” a mărfurilor respective de sub supravegherea vamală (a se vedea, prin analogie, Hotărârea British American Tobacco, citată anterior, punctul 53).

48 Pe de altă parte, în ceea ce privește eventuala lipsă, în perioada în cauză, a controlului autorităților vamale, o asemenea circumstanță nu poate constitui un factor care să excludă aplicarea acestei noțiuni de sustragere de sub supravegherea vamală. Astfel, potrivit jurisprudenței, este suficient, pentru a exista o sustragere de sub supravegherea vamală, ca marfa să fi fost sustrasă în mod efectiv de la controalele posibile, indiferent dacă acestea au fost efectiv realizate de autoritatea competentă (a se vedea Hotărârea British American Tobacco, citată anterior, punctul 55).

49 În sfârșit, nu poate fi reținută teza potrivit căreia această interpretare a articolului 203 alineatul (1) din Codul vamal ar atribui în mod eronat acestui articol caracterul unei sancțiuni disproporționate.

- 50 Într-adevăr, pe de o parte, astfel cum a fost amintit la punctul 42 din prezenta hotărâre, beneficiarii regimului de perfecționare activă trebuie să respecte cu strictețe obligațiile care le revin în temeiul acestui regim. Pe de altă parte, întrucât mărfurile în cauză în acțiunea principală sunt exportate ca mărfuri comunitare, acestea ar putea eventual să fie reimportate în Comunitate ca mărfuri reintroduse în sensul articolului 185 din Codul vamal, fără să fie datorate taxe de import.
- 51 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se răspundă la a doua și la a treia întrebare în cauza C-430/08, precum și la prima și la a doua întrebare în cauza C-431/08 că indicarea, în declarațiile de export în cauză în acțiunile principale, a codului tarifar 10 00, care desemnează exportul de mărfuri comunitare, în locul codului 31 51, pertinent pentru mărfurile care fac obiectul unei suspendări a taxelor în temeiul regimului de perfecționare activă, dă naștere, potrivit articolului 203 alineatul (1) din Codul vamal și articolului 865 primul paragraf din Regulamentul de aplicare, unei datorii vamale.
- 52 Având în vedere acest răspuns, nu este necesar să se răspundă la a patra întrebare în cauza C-430/08.

Cu privire la prima întrebare în cauza C-430/08 și la a treia întrebare în cauza C-431/08

- 53 Prin intermediul acestor întrebări, care trebuie examinate împreună, instanțele de trimitere solicită să se stabilească, în esență, dacă articolul 78 alineatul (3) din Codul vamal permite revizuirea declarațiilor de export pentru corectarea codului tarifar indicat și dacă, în cazul unui răspuns afirmativ, autoritățile vamale sunt obligate să corecteze declarațiile menționate și să reglementeze situațiile.

- 54 Instanțele de trimitere indică, în această privință, că autoritățile vamale au refuzat aplicarea articolului 78 alineatul (3) din Codul vamal pentru motivul, pe de o parte, că era vorba, în acțiunile principale, nu despre o corectare a declarațiilor de export, ci despre o schimbare a procedurii vamale și că, pe de altă parte, în lipsa notificării prealabile impuse de articolul 182 alineatul (3) din Codul vamal, situațiile nu sunt susceptibile să fie reglementate.
- 55 Mai întâi, trebuie să se constate, astfel cum arată instanțele de trimitere, precum și Wilson și Caterpillar, că „regimul vamal respectiv” potrivit articolului 78 alineatul (3) din Codul vamal era regimul de perfecționare activă, aplicat de reclamantele din acțiunile principale prin utilizarea greșită a codului tarifar 10 00.
- 56 În mod similar, trebuie respinsă teza potrivit căreia articolul 78 alineatul (3) din Codul vamal nu poate remedia lipsa înștiințării prealabile cerute de articolul 182 alineatul (3) din Codul vamal. Astfel, o asemenea interpretare ar fi contrară logicii acestui articol, care constă în alinierea procedurii vamale la situația reală. Astfel, articolul 78 alineatul (3) nu distinge între erori sau omisiuni care ar fi susceptibile de corectare și altele care nu ar fi susceptibile de corectare. Termenii „informații incomplete sau incorecte” trebuie să fie interpretați ca acoperind atât erorile sau omisiunile materiale, cât și erorile de interpretare a dreptului aplicabil (Hotărârea din 20 octombrie 2005, Overland Footwear, C-468/03, Rec., p. I-8937, punctul 63).
- 57 Astfel, contrar tezei susținute de autoritățile vamale și de guvernul Regatului Unit în observațiile sale, situațiile în cauză în acțiunile principale intră în domeniul de aplicare al articolului 78 din Codul vamal și pot, în principiu, să fie reglementate în temeiul acestei dispoziții.
- 58 Articolul 78 alineatul (1) din Codul vamal prevede că autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, „pot” modifica declarația, cu alte cuvinte, o pot reexamina.

Atunci când declarantul solicită o revizuire, cererea sa trebuie să fie examinată de autoritățile vamale, cel puțin în ceea ce privește problema dacă se impune sau nu se impune realizarea acestei revizuii (Hotărârea Overland Footwear, citată anterior, punctele 45 și 46). Această dispoziție supune realizarea unei revizuii solicitate de declarant aprecierii autorităților vamale în ceea ce privește atât principiul, cât și rezultatul său (a se vedea Hotărârea Overland Footwear, citată anterior, punctul 66).

59 În cadrul acestei prime aprecieri, autoritățile vamale iau în considerare, în special, posibilitatea de a controla afirmațiile cuprinse în declarația care trebuie revizuită și în cererea de revizuire (Hotărârea Overland Footwear, citată anterior, punctul 47).

60 Dacă o revizuire se dovedește în principiu posibilă, autoritățile vamale trebuie, în urma aprecierii lor și sub rezerva unei acțiuni în justiție, fie să respingă cererea declarantului prin decizie motivată, fie să procedeze la revizuirea solicitată (a se vedea Hotărârea Overland Footwear, citată anterior, punctul 50).

61 În acest din urmă caz, autoritățile vamale reexaminează declarația și apreciază temeinicia susținerilor declarantului, în lumina elementelor comunicate (Hotărârea Overland Footwear, citată anterior, punctul 51).

62 Atunci când revizuirea indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte și că obiectivele regimului de perfecționare activă nu au fost puse în pericol, în special prin faptul că mărfurile care fac obiectul regimului vamal menționat au fost efectiv reexportate, autoritățile vamale trebuie, potrivit articolului 78 alineatul (3) din Codul

vamal, să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun (a se vedea în acest sens Hotărârea Overland Footwear, citată anterior, punctul 52).

- 63 Atunci când se dovedește că, în definitiv, taxele la import nu erau datorate în mod legal la momentul luării lor în considerare, măsura necesară pentru restabilirea situației nu poate consta decât în remiterea acestor taxe (a se vedea în acest sens Hotărârea Overland Footwear, citată anterior, punctul 53).
- 64 Se va proceda, dacă este cazul, la această remitere în temeiul articolului 236 din Codul vamal, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de această dispoziție, și anume, în particular, inexistența unei acțiuni deliberate a declarantului și respectarea termenului, în principiu de trei ani, prevăzut pentru prezentarea cererii de remitere (a se vedea în acest sens Hotărârea Overland Footwear, citată anterior, punctul 54).
- 65 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare din cauza C-430/08 și la a treia întrebare din cauza C-431/08 că articolul 78 din Codul vamal permite revizuirea declarației de export al mărfurilor pentru corectarea codului tarifar care le-a fost atribuit de către declarant și că autoritățile vamale sunt obligate, pe de o parte, să examineze dacă dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor elemente inexacte sau incomplete și dacă obiectivele regimului de perfecționare activă nu au fost puse în pericol, în special prin faptul că mărfurile care fac obiectul regimului vamal menționat au fost efectiv reexportate, precum și, pe de altă parte, să ia, dacă este cazul, măsurile necesare pentru restabilirea situației, ținând cont de informațiile noi de care dispun.
- 66 Având în vedere răspunsul la aceste întrebări, nu este necesar să se răspundă la a cincea întrebare în cauza C-430/08 și la a patra întrebare în cauza C-431/08.

Cu privire la cheltuielile de judecată

67 Întrucât, în privința părților din acțiunile principale, procedura are caracterul unui incident survenit la instanțele de trimitere, este de competența acestora să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

- 1) **Indicarea, în declarațiile de export în cauză în acțiunile principale, a codului tarifar 10 00, care desemnează exportul de mărfuri comunitare, în locul codului 31 51, pertinent pentru mărfurile care fac obiectul unei suspendări a taxelor în temeiul regimului de perfecționare activă, dă naștere, potrivit articolului 203 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar și articolului 865 primul paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1677/98 al Comisiei din 29 iulie 1998, unei datorii vamale.**

- 2) **Articolul 78 din Regulamentul nr. 2913/92 permite revizuirea declarației de export al mărfurilor pentru corectarea codului tarifar care le-a fost atribuit de către declarant, iar autoritățile vamale sunt obligate, pe de o parte, să examineze dacă dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor elemente inexacte sau incomplete și dacă obiectivele**

regimului de perfecționare activă nu au fost puse în pericol, în special prin faptul că mărfurile care fac obiectul regimului vamal menționat au fost efectiv reexportate, precum și, pe de altă parte, să ia, dacă este cazul, măsurile necesare pentru restabilirea situației, ținând cont de informațiile noi de care dispun.

Semnături